

рѣка. Тамъ той прекаралъ въ усамотение, постъ и молитва нѣколко години. Скоро около него се събрали много добри хора, които желяели да посветятъ живота си на Бога. Така се образувалъ манастиръ и Василий му станалъ егуменъ.

По това време срѣдъ православнитѣ Християни се появили еретици, които учили, че Христосъ не е равенъ и едносжщенъ на Бога-Отца. Кесарийскитѣ владика помолилиъ св. Василия да отиде въ града, за да се бори противъ лжливото учение на еретицитѣ. Тукъ той приелъ свещенически санъ и усърдно помагалъ на владиката. Свети Василий поповѣдвалъ всѣки день. Учелъ народа на добри дѣла и самъ давалъ примѣръ съ живота си. Той живѣлъ много скромно. Една проста дреха и нѣколко книги—това било цѣлото му имущество. Чрезъ неговитѣ грижи въ Кесария били построени болници и приюти, които образували цѣло градче.

Следъ смъртъта на Кесарийския владика за неговъ замѣстникъ билъ избранъ свети Василий. Съ още по-голѣма ревностъ той продължилъ работата си, като се грижелъ особено да въдвори миръ между Християнитѣ. Голѣмитѣ трудове изморили твърде много свети Василия. Той се поболѣлъ и скоро умрѣлъ на 49 годишна възраст, на 1 (14 н. ст.) януарий 379 година.

Смъртъта му причинила въ Кесария дълбока скръбъ. На погребението му се стекълъ толкова много народъ, че мнозина били згазени въ блѣсканицата. Всички плачели. Болнитѣ се опитвали да се допратъ до смъртния ковчегъ, надѣвайки се да получатъ изцѣрение.

Паметътъ на св. Василия Велики се тачи още на 30 януарий (12. II. н. ст.), заедно съ светиитѣ Григорий Богословъ и Иоанъ Златоустъ. Тѣ сж наречени „Трисветители“.

Честита нова година.

Честита нава година!
Старата мина замина,
новата дойде съ шейната
даръ да дарува децата:
на така Анка жълтичка,
на бати Гило обичка,

На леля Ваня герданче,
на така Радка фистанче,
а пъкъ на мене донесе
подаръкъ хубавъ, чудесенъ —
торбичка пълна съ тетрадки,
книжка, писалки и сладки.

С Дриновъ

